

VIŠI SUD U PODGORICI

K.br. 84/2013

Dana, 04.10.2013. godine

U IME CRNE GORE

VIŠI SUD U PODGORICI, kao prvostepeni, u vijeću sastavljenom od sudije Ratka Ćupića, kao predsjednika vijeća i sudija Vesne Pean i Predraga Tabaša, kao članova vijeća, uz učešće namještenika suda Vanje Kažić, kao zapisničara u krivičnom predmetu protiv optuženog **J. D.** iz N., zbog krivičnog djela podstrekivanje na ubistvo iz člana 143 Krivičnog zakonika u vezi člana 24 stav 2 Krivičnog zakonika, po optužnici Višeg državnog tužilaštva Kt. 57/13 od 27.06.2013. godine, nakon glavnog javnog pretresa održanog dana 23.09.2013. godine, u prisustvu zamjenika VDT-a u Podgorici Jovičević Sanje, optuženog **J. D.** i njegovog branioca Božović Slavomira, adv. iz Nikšića, donio je, a dana 04.10.2013. godine, javno objavio

P R E S U D U

Optuženi **J. D., J. O.**, od oca M. i majke ., rođene P., rođen 0..1..1.. godine u N., sa prebivalištem u N., M. N. B., državljanin C. G., živi u vanbračnoj zajednici, otac dvoje malodobne djece, nezaposlen, bavi se privatno molerskim radovima, pismen, završio osnovnu školu, srednjeg imovnog stanja, osuđivan odlukom Višeg suda u P. Km. 24/00 od 17.09.2002. godine kaznom zatvora u trajanju od 3 godine zbog krivičnog djela iz čl. 30 st. 2 KZ RCG u vezi člana 19 KZ SRJ; presudom Osnovnog suda u N. Kž. 866/2005 od 08.07.2006. godine kaznom zatvora u trajanju od 4 mjeseca zbog krivičnog djela iz čl. 89 st. 3 u vezi stava 1 i 2 KZ RCG; presudom Višeg suda u P. K. 128/2005 od 16.11.2005. godine kaznom zatvora u trajanju od 4 godine zbog krivičnog djela iz čl. 300 stav 1 KZCG; presudom Osnovnog suda u N. K. 247/2006 od 03.02.2009. godine kaznom zatvora u trajanju od 4 mjeseca, odlukom Osnovnog suda u N. član 177 stav 1 u vezi člana 172 stav 1 KZ CG, presudom Višeg suda u P. Kv. 613/2010 od 19.08.2010. godine čl. 399 st. 2 u vezi st. 1 KZ i čl. 300 st. 1 KZCG i čl. 375 st. 3 u vezi st. 1 i 2 KZ i čl. 348 st. 1 KZ izrečena mu je jedinstvena kazna zatvora u trajanju od 3 godine i 7 mjeseci. Nalazi se u pritvoru od 23.04.2013. godine od 13:30 časova.

KRIV JE

Zato što je:

Dana 02.04.2013. godine na području Opštine N., sa umišljajem podstrekavao M. R. i J. M. na izvršenje krivičnog djela – ubistvo, koje djelo nije ni pokušano, na štetu A. S. i S. D. iako je bio svjestan zabranjenosti svojih radnji, pa je to i htio, na način što je putem telefona sa broja . pozvao M. R. i u telefonskom razgovoru sa istim saopštio mu da je J. M. prethodno toga dana imao fizički sukob sa oštećenima, te zahtijevao od M. da angažuje NN lice koje bi za novčanu nadoknadu koju bi okrivljeni platio, izvršilo ubistvo na štetu A. S., da bi potom u sledećem telefonskom razgovoru M. R. davao savjete kako da nabavi oružje – pištolje i da jedan od pištolja preda J. M., koji bi pucao u A. S. i to u grudi, noge i rame, a potom i u S. D., kojom prilikom M. R. ukazuje da je potrebno da se približe oštećenom A. S., ali da ih isti ne primijeti, nakon čega je u telefonskom razgovoru u kojem su zajedno učestvovali M. R. i J. M. navodio J. M. da sačeka pogodan trenutak, kako bi

oštećenom A. S. pucao u stomak, noge i rame, za koje vrijeme je M. R. trebao da bude u blizini J. M., kako bi ga zaštitio u slučaju reakcije A. S., koja uputstva i savjete su M. R. i J. M. prihvatili, te je M. R., radi nabavljanja oružja, pozvao Ž. F. zaposlenog u prodavnici lovačkog oružja „L. M“ u N., koju prodavnicu je kasnije istog dana posjetio, da bi u daljim radnjama bili spriječeni od strane ovlašćenih službenih lica Uprave policije – PJ N.,

- čime je izvršio krivičnog djelo ubistvo putem podstrekavanja iz člana 143 Krivičnog zakonika u vezi člana 24 Krivičnog zakonika,

pa ga sud na osnovu citiranog zakonskog propisa čl. 4, 32, 36, 45 i 46 KZ-a, te čl. 227, 229 i 374 ZKP-a

OSUĐUJE

Na kaznu zatvora u trajanju od 2 (dvije) godine, u koju kaznu mu se uračunava vrijeme provedeno u pritvoru od 23.04.2013. godine, pa na dalje.

Obavezuje se optuženi da ovom sudu plati troškove krivičnog postupka – paušal u iznosu od 100,00 eura, u roku od 15 dana od pravosnažnosti presude pod prijetnjom prinudne naplate.

Obrazloženje

Optužnicom VDT-a Podgorica Kt.br.57/13 od 17.06.2013. godine, pri kojoj je njen zastupnik ostao do kraja glavnog pretresa, stavljeno je na teret optuženom J. D. iz N., da je izvršio krivično djelo činjenično i pravno bliže opisano u izreci presude.

Optuženi J. D. je u svojoj odbrani iznijetio na zapisniku kod Višeg državnog tužilaštva od 23.04.2013. godine izjavio da poznaje A. S., da mu je do ovog događaja bio dobar drug i da je sve što se u ovom događaju desilo bilo splet nesrećnih okolnosti. Toga dana kada se desio ovaj događaj, on (tj. optuženi) se nalazio u S., kada ga je na telefon . pozvao brat od strica M. koji mu je plačući i vrišteći preko telefona rekao da je u jednoj kladionici u N. sreo A. S., da ga je ovaj izveo ispred kladionice, optužio da mu je nešto ukrao iz vozila, te da ga je tom prilikom izudarao pištoljem. Dok je sa M. razgovarao putem telefona shvatio je da je tuča još u toku, jer mu je M. tom prilikom rekao kako ga A. udara pištoljem po glavi, dok ga S. D. drži preko grudi. Tada mu je M. dao A. na telefon, a A. mu je rekao da nije mogao da se obuzda, jer je M. dolazio u njegovu kuću gdje je radio molerske poslove i potkrađao ga. On (tj. optuženi) mu je na to rekao da nije u redu da ga udara pištoljem, jer M. ima 20, a on 40 godina, te ako je nešto tako mislio mogao je bar pesnicama da ga udara, a ne pištoljem. Dalje je kazao da je nakon ovoga razgovora, pozvao svog oca i rekao mu da pođe do ove kladionice da vidi šta se dešava, što je ovaj i učinio i kako je kasnije od njega saznao, A. i S. su tukli M. sve dok otac nije došao na lice mjesta, nakon čega su se zajedno odvezli autom. Optuženi je dalje kazao da su ga pola sata kasnije zvali A. i S. i da je on tokom tog razgovora rekao neke stvari koje nije mislio jer ih je rekao u afektu. Bio je uzbudjen zbog ovog događaja, jer nije bio u C. G., te su razgovori koje je vodio toga dana vođeni u afektu, pa je izgovorio puno stvari koje nije mislio, s obzirom da je bio van C. G., a neko mu je tukao brata i to ne bilo ko nego njegov drug. Nakon ovoga događaja više puta se srijetao sa A. i S. i ništa se nije desilo između njih, a nema što ni da se desi, jer da je nešto htio, odnosno da je htio nekog da podstrekne, imao je prilike da to uradi, ali nije to uradio, pa toga dana sve je počelo i sve se završilo. Nakon ovog događaja inicirao je preko nekih zajedničkih prijatelja da se riješi ova situacija kako bi se smirile strasti i kako eventualno ne bi bilo dalje nekih problema. M. R. mu je drug i komšija i ne zna da li se toga dana čuo sa njim telefonom, niti zna koji je njegov broj telefona. Ne zna kako je toga dana stigao do B. i ne sjeća se šta je sve preko telefona govorio, niti se sjeća detalja razgovora. Dodao je da ne poznaje F. Ž.

Na glavnom pretresu od 23.07.2013. godine, optuženi je kazao da se ne sjeća svih detalja događaja, jer ima porodičnih problema i da zato ne može da se izjasni na navode iz optužnice. Kazao je da se u vrijeme

predmetnog događaja nalazio u S. i da ga je njegov brat od strica M., telefonom obavijestio da su ga A. i S. udarali pištoljem po glavi. Ne sjeća se, odnosno ne zna razlog zbog kojeg su napali M., zna da se nakon razgovora sa M., čuo telefonom sa M. R., ali da se ne sjeća detalja tog razgovora, a inače je tokom razgovora bio u afektu. Uz to navodi da su A. S. i S. D. njegovi drugovi. Pošto je optuženi zatim kazao da se ostalih detalja događaja ne sjeća i da se dalje ne može izjašnjavati, pročitani su navodi njegove odbrane iznijete kod VDT-a dana 23.04.2013. godine, nakon čega je isti kazao da je upravo to njegova odbrana i da u svemu ostaje pri njoj.

Sud je na pretresu izveo nove dokaze: saslušanjem svjedoka oštećenih A. S. i S. D., te saslušanjem svjedoka J. D., F.Ž., M. R. i J. M., čitanjem službene zabilješke Uprave policije – PJ N. Ku.br. od 02.04.2013. godine, čitanjem izvoda iz kaznene evidencije Uprave policije – PJ N. od 18.04.2013. godine, čitanjem dopisa „Telenor“ DOO broj 0801-2378 od 15.04.2013. godine, čitanjem naredbe sudije za istragu ovog suda od 02.04.2013. godine koja se odnosi na proširenje mjera tajnog nadzora prema J. D. koji koristi broj telefona 069/., čitanjem izdvojenih transkripti razgovora optuženog od 02.04.2013. godine i preslušavanjem tih telefonskih razgovora sa CD-a pribavljenim primjenom MTN.

Svjedok – oštećeni A. S. u svojoj izjavi koju je dao kod Višeg državnog tužilaštva dana 27.05.2013. godine, rekao je da nema nikakvih saznanja što se tiče događaja od 02.04.2013. godine, a vezano za krivično djelo koje se stavlja na teret J. D.. Kazao je da je tog dana oko 13 časova bio pozvan od strane policije da dođe u službene prostorije PJ N. i da je tamo ostao do poslije 22 časa, nije davao nikakvu izjavu niti je znao zbog čega je bio pozvan. Prije nego što su njega i njegovog kuma S. D. pustili iz policije, rekli su im da je bolje što su se toga dana nalazili u prostorijama policije, zbog njihove bezbjednosti. Dalje je naveo da je iz štampe i preko televizije sjutradan saznao da je J. sa još nekim licima planirao njihovu likvidaciju. Rekao je da J. D. poznaje 15-tak godina, da se nikad nijesu intezivno družili, ali da su uvijek bili u više nego dobrim odnosima, da sa njim nikada nije bio ni u kakvoj svađi i da ne zna da li je D. nešto pričao na telefon. Ne poznaje J. M., već samo njegovog rođenog brata J. D., a sa J. M. nikada nije bio ni u kakvom fizičkom sukobu. Ne poznaje ni M. R., ali poznaje oca J. D., često ga gleda, jer su komšije, ali se ne sjeća da li ga je vidio dana 02.04.2013. godine ili dan ranije, moguće je i da jeste ali nije siguran, jer se svakodnevno srijeću. Ne sjeća se da li je sa J. D. razgovarao telefonom u dane 01./02./03. aprila 2013. godine, odnosno u te dane sigurno nije, kao ni par mjeseci ranije, jer nije bio u N.. Sa njim se nije intezivno družio, da bi se redovno čujali telefonom, misli da D. čak i nema njegov broj telefona, ali ni on nema D. broj telefona. S. D. je njegov kum i isti je u dobrim odnosima sa J. D.. Dalje je rekao da se nije gledao sa J. D. 3-4 mjeseca prije ovog događaja, niti su se srijetili nakon spornog događaja, niti je bilo ikakve komunikacije između njih, kao ni pokušaja nekih drugih lica da posreduju među njima, jer za to nije bilo ni potrebe. Smatra da je sve ovo “velika glupost” i da je vjerovatno nešto policija “iskonstruisala”. Ne poznaje F. Ž.. Kaže da dana 02.04.2013. godine nije imao fizički sukob ni sa kim u N.

Na glavnom pretresu od 23.07.2013. godine ovaj svjedok ponovio je prethodne navode i dodao: da je u policiju bio pozvan telefonskim putem kao građanin, gdje je zadržan od 13 do 22 časa. Policija je njemu i S. D. sugerisala da te noći ne izlaze iz svojih domova kao i da će ispred njihovih zgrada biti policijsko obezbjeđenje. Kući ga nije odvezla policija već njegov kum S., koji se nakon što je njega ostavio, odvezao prema svojoj zgradi. Tom prilikom nije primijetio nikakvo policijsko obezbjeđenje ispred svoje zgrade, a nakon ulaska u stan i tokom noći nije više provjeravao da li je obezbjeđenja uopšte i bilo. Nijesu ni on, niti koliko mu je poznato njegov kum S. D., napadali J. M., znaju ga samo iz viđenja i da ga sada vidi, vjerovatno ga ne bi ni poznao, dok D. J. zna odavno i uvijek su bili u dobrim odnosima.

Svjedok – oštećeni S. D. u svojoj izjavi koju je dao kod Višeg državnog tužilaštva dana 27.05.2013. godine, je kazao da poznaje J. D. dugo godina i da je s njim u dobrim odnosima, kad god se sretnu da se normalno pozdrave, a što se tiče „drugih stvari“, o tome ne zna ništa, ističući da bi to vjerovatno i sam J. potvrdio. Dalje je rekao da ne poznaje J. M., niti je ikad čuo za njega, da je dana 02.04.2013. godine bio u N. da nije imao

nikakav fizički sukob sa bilo kime, a posebno ne sa J. M.. Sjeća se da se sa svojim kumom A. S. nalazio u svom vozilu u blizini M., kada je neko iz policije zvao na S. broj i tražio da se vrate u N.. To je bilo otprilike oko 11 časova, nakon čega su se vratili u N. i otišli u policiju gdje su ih zadržali 8 do 10 sati. Tom prilikom im u policiji nijesu ništa govorili. Policijsku stanicu su napustili negdje oko 22 časa, a prije izlaska, u policiji su im rekli da te večeri ne izlaze, već da ostanu u svojim kućama, radi svoje bezbjednosti. Sjutradan je iz novina saznao da su pohapšena neka lica koja su sudeći po novinskim natpisima, pripremala njihovo ubistvo. Ponovio je da je sa J. D. u dobrim odnosima. J. D. zna samo iz viđenja i sa njim se ne pozdravlja, a F. Ž. poznaje, ali kako je posljednja tri mjeseca proveo u ZIKS-u, a izašao par dana prije ovog događaja, ne sjeća se kada je zadnji put vidio ova lica, ali zna da se sa njima nije gledao dana 02.04.2013. godine. Oca J. D. poznaje samo iz viđenja. Dalje je naveo da je 10-15 dana poslije ovog događaja, na bulevaru u N. sreo J. D. obojica su bili u vozilima, mimoišli su se, pretpostavlja da ga je D. vidio, tako da smatra ukoliko je bilo neke ozbiljne namjere s D. strane, isti je i toga dana mogao nešto da učini. Međutim, tom prilikom D. je svojim vozilom potpuno “normalno” prošao pored njega.

Na glavnom pretresu 23.07.2013. godine svjedok – oštećeni S. D. je ponovio navode sa zapisnika kod VDT-a od 27.05.2013. godine i posebno istakao da J. M. poznaje samo iz viđenja i da sa njim nije imao nikakav fizički sukob niti konflikt, dok se sa J. D. poznaje i da se kada se sretnu sasvim normalno pozdravljaju. Dalje je naveo da je po povratku iz policije, a nakon što je A. odvezao kući, uprkos upozorenju policije da ne izlazi te večeri iz kuće, ipak izašao i da nije primijetio ispred ili u blizini svoje zgrade policijsko obezbjeđenje. Dodao je još da se do lišenja slobode J. D. srijetao sa njim po gradu i da su se pozdravljali jednostavno klimanjem glavom.

Svjedok F. Ž. na zapisniku od 27.05.2013. godine kod Višeg državnog tužilaštva izjavio je da njegov brat F. M. ima prodavnicu lovačke opreme “Lovac M” i da ga on povremeno zamijeni u njoj. Sjeća se da je dana 02.04.2013. godine oko 11-12 časova nalazio u Podgorici u TC “Delta“, kada je dobio poziv od nekog lica koje se predstavilo kao M. R. i pitalo ga “jesi li ti Ž.”, na šta mu je on odgovorio da jeste, nakon čega ga je ovo lice pitalo kada će biti u radnji. Odgovorio mu je da će biti u radnji oko 15 časova. Inače ovo lice poznaje iz viđenja. Nakon što je otišao u radnju negdje oko 15 časova pojavio se M. R., koji je razgledao po radnji, pitao za cijene, raspitivao se kako se kupuje pištoljska municija kalibra 9 mm, na šta mu je on odgovorio da se kupuje uz važeći oružni list, a inače ta napomena je istaknuta i u samoj radnji na jednom velikom papiru, na kojoj postoji i pečat firme, što je i zakonska obaveza i koje se oni u radnji pridržavaju. Nakon ovoga M. mu je rekao “dobro” i otišao u nepoznatom pravcu.

Na glavnom pretresu od 23.07.2013. godine svjedok F. Ž. ponovio je prethodne navode i dodao: da je za njega te noći došla policija i odvela ga u stanicu policije gdje su ga ispitivali u vezi razgovora sa M., koji je dolazio kod njega u radnju. Ponovio je da je M. tom prilikom razgledao po radnji i raspitivao se za municiju kalibra 9 mm, na što mu je on rekao da je ne može kupiti bez oružnog lista, te da M. tom prilikom nije pokazao nikakvu upornost da ovu municiju kupi, već je jednostavno otišao iz radnje. M. se tom prilikom takođe interesovao za pištolj “C” kategorije, ali to su bezopasni pištolji sa municijom bez projektila tzv. ćorcima i oni se nalaze u slobodnoj prodaji.

Svjedok J. M. na glavnom pretresu održanom dana 17.09.2013. godine izjavio je da se dana 02.04.2013. godine nalazio u kladionici negdje oko 9-10 časova kada su mu prišla dva nepoznata momka, od kojih ga je jedan pitao da li je on J.M.. Nakon što im je potvrdno odgovorio, pozvali su ga da izađe vani, pa kada je izašao fizički su ga napali, tako što ga je jedan držao, a drugi ga je udario pištoljem po glavi i licu. Nakon što su ga izudarali udaljali su se autom, a on je pošao u policiju da prijavi da su ga napala NN lica. Naveo je da se ne sjeća da su mu u policiji davali da popuni bilo kakav obrazac, ali zna da nije ništa pisao ili potpisivao. Nekoliko sati nakon ovog događaja je saznao imena lica koja su ga napala, te da su to bili A. S. i S. D. koji su inače poznanici njegovog brata od strica J. D.. Smatra da je pogriješio što se nije nakon što je saznao imena ovih lica vratio u policiju i prijavio ih, ali kaže da to nije uradio zbog toga što je bio iznerviran. Dalje navodi da

je nazvao svog brata J. D. (tj. brata od strica), koji se tada nalazio u B. i ispričao mu što se dogodilo, na što mu je on rekao da će kada se vrati iz B. sjesti i popričati o tome. Naveo je da je toga dana kod njega dolazio i M. R. sa kojim se on poznaje, a koji se inače druži sa D.. Sa njim je pričao o ovom događaju, ali tokom tog razgovara, kao ni tokom razgovora telefonom sa D. nije bilo riječi o tome da se treba osvetiti za ovo što su ga napali A. i S.. Kazao je još da je toga dana uveče uhapšen povodom ovog slučaja. Dodao je da nije mislio da se sveti niti je o nekom planu da se osveti razgovarao sa bilo kim, već ga je samo interesovalo zbog čega su ga napali. Na kraju je kazao da se ne može sjetiti koliko se puta tog dana čuo sa J. D., ali zna da tokom razgovora sa njim nije bio prisutan M..

Svjedok M. R. u svojoj izjavi koju je dao na glavnom pretresu održanom dana 17.09.2013. godine izjavio je da se sa J. D. poznaje od 2010. godine, da se druže tako što zajedno izađu u grad, popiju kafu i sl. Sjeća se da kada se jedne prilike čuo telefonom sa D. bratom od strica J. M., da ga je isti obavijestio kako ga je neko fizički napao, nakon čega su izašli u grad na kafu i tom prilikom je zaista vidio tragove od udaraca po M. licu, ali mu M. tom prilikom nije rekao ko su lica koja su ga napala, samo mu je rekao da su bila dva lica. Nakon toga čuo se sa J. D., koji se tada nalazio u Srbiji. Ne sjeća se ko je koga nazvao, da li on D. ili D. njega, ali se sjeća da ga je D. pitao kakav je to problem imao M., što znači da je D. već bio obaviješten o tom napadu na M.. Dalje je kazao da se ne sjeća svih detalja razgovora sa D. i da misli da dalje o M. nijesu razgovarali. Poznaje F. I. i zna da isti drži prodavnicu oružja u N., a s obzirom da se sa I. zna, često navrati kod njega u prodavnicu. Ne sjeća se da li je I. navraćao toga dana kada je razgovarao sa J. D. i kada se našao sa M., ali je istakao da nije tražio niti se interesovao da kupuje municiju, a inače je i znao da se municija ne može kupiti bez oružnog lista. Napomenuo je da tokom razgovora sa D. nijesu detaljnije razgovarali o M., pa prema tome ni u smislu da se treba osvetiti zbog napada na M.. Misli da je toga dana samo jednom razgovarao sa D. i da tom prilikom M. nije bio prisutan.

Cijeneći izjave saslušanih svjedoka, sud prihvata kao objektivne navode svjedoka J. M. da je isti dana 02.04.2013. godine zaista bio fizički napadnut od strane oštećenih A. S. i S. D., jer u protivnom ne bi ni bilo razloga da se sa svojim bratom od strica, tj. optuženim dogovara o lišenju života oštećenih, niti bi policija oštećenima pružala zaštitu njihovim zadržavanjem u svojim službenim prostorijama uz upozorenje da po dolasku kući, iz svojih kuća ne izlaze iz razloga njihove bezbjednosti (o čemu će sve biti riječi u daljem tekstu presude), pa izjave svjedoka – oštećenih A. i S. da prethodno, navedenog dana nijesu imali nikakav sukob sa J. M., odnosno da ga nijesu fizički napali, sud ne prihvata, već takve njihove izjave cijeni u sklopu nastojanja njihovog izmirenja sa optuženim i J. M., što je konačno u skladu sa njihovim stavom da se kao oštećeni ne pridruže krivičnom gonjenju protiv optuženog. Najzad, izjavu svjedoka F. Ž. da se u njegovoj prodavnici zvanoj „L.“, svjedok M. R. interesovao za kupovinu oružja odnosno municije, prvo telefonom, a zatim i neposrednim dolaskom u prodavnicu, sud cijeni kao objektivnu i uvjerljivu, jer ovaj svjedok je u ovom predmetu nezainteresovan, pa izjavu svjedoka F. da se nije interesovao za nabavku oružja odnosno municije sud ne prihvata, već cijeni samo kao nastojanje ovog svjedoka da za svaki slučaj izbjegne svaku eventualno moguću odgovornost za predmetni događaj i posledice koje su mogle uslijediti.

Iz službene zabilješke Uprave policije – PJ N. Ku.br. 149 od 02.04.2013. godine, proizilazi da je ista sačinjena povodom dolaska u prostorije dežurne službe J. M., te da je oko 11,45 časova u prostorije dežurne službe pristupio J. M., kojom prilikom je saopštio da ga je neposredno prije prijavljivanja u mjestu D. fizički napao i više puta udario izvjesni A. S., ali da ne želi da podnese krivičnu prijavu, već samo da se zapiše ovo što je saopštio. U službenoj zabilješci se dalje konstatuje da je J. M. saopšteno da je u obavezi da popuni prijavu građana, što je isti odbio, nakon čega mu je ponudjeno ako ima povreda, da se preveze u M. centar N., što je takođe odbio.

U izdvojenim transkriptima sa jednim CD-om na koje inače nije bilo primjedbi i sud ih prihvata kao dokaz sadržani su telefonski razgovori koje je dana 02.04.2013. godine, a povodom spornog događaja vodio

optuženi J. D. sa M. R. i J. M., kao i razgovor M. R. sa F. Ž., a koji razgovori su snimljeni u sklopu MTN, po naredbi sudije za istragu ovog suda.

Iz izvještaja “Telenora” DOO Podgorica broj 0801-2735 od 15.04.2013. godine na koji izvještaj takođe nije bilo primjedbi i sud ga kao takvog prihvata, utvrđuje se da je korisnik tel. broja . upravo optuženi J. D. iz N. sa JMBG .

Nakon sprovedenog postupka, cijeneći odbranu optuženog i rezultat izvedenih dokaza, sud je utvrdio da je optuženi J. D. izvršio krivično djelo koje mu se stavlja na teret.

Naime, optuženi J. D. se dana 02.04.2013. godine (kada se desio sporni događaj) nalazio u S. – B., što je nesporna činjenica. Baš toga dana dok se nalazio u B., telefonom ga je iz N. pozvao njegov brat od strica J. M. i obavijestio da su ga u N. fizički napali D. poznanici A. S. i M. R., na način što su ga pozvali da izađe iz kladionice u kojoj se nalazio, te kada je izašao da su ga napali tako što ga je jedan od njih držao rukama, a drugi udarao pištoljem po glavi.

Ove činjenice sud je utvrdio na osnovu iskaza optuženog, te iskaza svjedoka J. M., a potkrepljuju se službenom zabilješkom Uprave policije PJ N. Ku.br. 149 od 02.04.2013. godine. Tako svjedok J. M. u svom iskazu navodi da su ga, dok se nalazio u kladionici, pozvala dvojica u tom trenutku za njega nepoznatih momaka da izađe iz kladionice, te kada je izašao da su ga fizički napali na naprijed opisani način, tj. dok ga je jedan držao, da ga je drugi udarao pištoljem, pa kada je saznao njihova imena (tj. pošto je saznao da su to bili oštećeni A. i S. – poznanici optuženog), pozvao je svog brata od strica – optuženog J. D. koji se tada nalazio u B. i obavijestio ga o tom događaju, a što je potvrdio i sam optuženi. Da se taj događaj, tj. napad oštećenih A. i S., na J. M., zaista i dogodio, potkrepljuje se navedenom službenom zabilješkom Uprave policije PJ N. u kojoj se konstatuje da je dana 02.04.2013. godine oko 11,45 časova u prostorije dežurne službe pristupio J. M. i saopštio policiji da ga je u mjestu D. izvjesni A. S. fizički napao, na način što ga je više puta udario. Dakle, na nesumnjiv način je utvrđeno da je J. M. navednog dana telefonom obavijestio svog brata od strica – J. D. dok se ovaj nalazio u B., da su ga na naprijed opisani način fizički napali A. S. i S. D.

Pošto je optuženi od svog brata od strica J. M. telefonom obaviješten o navednom događaju (tj. o napadu na M.), istog dana je mobilnim telefonom sa broja 069/., nazvao M. R., upoznao ga o tom napadu, te u telefonskom razgovoru (a u toku dana su međusobno obavili više telefonskih razgovora), zahtijevao od M. da angažuje NN lice koje bi za novčanu naknadu koju bi on (tj. optuženi platio), izvršio ubistvo na štetu A. S. i S. D.. Ovo je utvrđeno iz sadržine telefonskog razgovora (pribavljenog primjenom MTN), a koji je vođen dana 02.04.2013. godine sa početkom u 11:15:09 časova, između optuženog J. D. i M. R.. Naime, u ovom telefonskom razgovoru optuženi iz B. sa svog broja 069/.. (a iz izvještaja “Telenora” od 15.04.2013. godine se utvrđuje da je upravo optuženi korisnik ovog broja, što isti ne osporava), pozivao M., obavještavajući ga o napadu na svog brata od strica – J. M.. U tom razgovoru optuženi već na početku ispoljava svoju ogorčenost takvim napadom, pa A. naziva “smrdljivi”, te M. kaže: “...doša onaj smrdljivi S. A. i S. (a to je nadimak za S. D.) u kladionici pitali M., jesi ti M., jesam, izadi, M. bio sam, izubijali ga pištoljem... napali ga da im je ukrao auto zamisli”. Dalje u tom razgovoru, na pitanje M.: “kojega M., tvoga?”, optuženi potvrdno odgovara, pa M. kaže da nađe “onog malog”, dodajući “da ti ga ne pominjem” (tj. da telefonom ne pominje njegovo ime) i da to lice (“onaj mali”) pođe i puca u S.(tj. A. S.) i S. (tj. S. D.), a da prvo puca u S., zahtijevajući da to učini odmah i to “za pare”, naglašavajući na kraju da će sve biti plaćeno, pa M. kaže: “Nek samo reče cijenu, ja ću mu platit sve”. Znači iz sadržine ovakvog telefonskog razgovora nesumnjivo se utvrđuje da je optuženi zahtijevao od M. R. da angažuje NN lice (“onog malog”) koje bi za novčanu naknadu koju bi on (tj. optuženi) platio, izvršilo ubistvo A. S. i S. D.

U cilju lišenja života A. S.i S.D., optuženi je putem telefona davao savjete M. R. kako da nabavi oružje – pištolje, te savjetovao ga da jedan pištolj preda J. M. koji bi pucao u A. S. – u grudi, noge i rame, a potom u S.

D. kojom prilikom je M. R. ukazivao da je potrebno da se približe oštećenom A., ali tako da ih isti ne primijeti. Prednje je utvrđeno na osnovu sadržine telefonskih razgovora, pribavljenih primjenom MTN. Tako u telefonskom razgovoru vođenom dana 02.04.2013. godine sa početkom u 11:15:09 časova optuženi savjetuje M. R. da nađe pištolj pa mu konkretno kaže: "Slušaj, slušaj, nađi pištolj drugi", te dalje dodaje: "Nek nađe S. (misleći na A. S.), nek puca u njega (tj. da puca to NN lice koje će angažovati da to učini i to odmah za pare, a kojeg će on tj. optuženi isplatiti), da bi zatim tog istog dana shodno prethodno dobijenom savjetu od optuženog, M. R. u telefonskom razgovoru vođenom s početkom u 13:01:28 časova sa NN licem koje je koristilo telefonski broj 068/690-109, M. od tog NN lica tražio broj telefona vlasnika prodavnice oružja i lovačke opreme – F. (Ž. F. vlasnika prodavnice "Lovac M"), koji mu je i saopštio broj telefona Filimanovića (tj. broj 069/.), nakon čega je M. stupio u kontakt sa F. radi kupovine oružja. Prednje se potvrđuje izjavom F. Ž. koji je saslušan kao svjedok i u izjavi naveo da ga je M. R. prvo zvao telefonom, a zatim došao kod njega u prodavnicu "L." interesujući se za nabavku municije kalibra 9 mm, kada mu je on saopštio da je za takvu nabavku potreban oružni list.

Nadalje iz telefonskog razgovora vođenog tog istog dana sa početkom u 11:49:16 časova između optuženog s jedne strane i s druge strane M.R., kao i J. D. (brata J.M. koji je kako to navodi optuženi bio u društvu sa M. i uključio se u razgovor), optuženi naveo da "M." (tj. M. R.), jedan pištolj treba da da J. M. (koji je prethodno bio napadnut od oštećenih), pa savjetuje kako da se M. približi oštećenom A., govoreći: "Nek mu se prišunja, neka ga zovne i puca u njega", da bi u daljem toku tog istog razgovora optuženi M. rekao: "Nemoj da ga ne nađe danas, molim te, daj mu pištolj, nauči ga neka puca u grudi, u stomak...", nastavljajući dalje da: "kada A. padne da mu J. M. priđe i nastavi da puca u noge, u rame." Dakle, iz ovog razgovora utvrđuje se da optuženi pokazuje odlučnost i upornost da se odmah, tj. tog istog dana realizuje ono što savjetuje, tj. da se liše života oštećeni. Svoju odlučnost u namjeri da podstrekne J. M. da liši života oštećene, optuženi nesumnjivo ispoljava i u sledećem telefonskom razgovoru sa M. R., tog istog dana sa početkom u 11:56:28 časova, kada mu ponavlja način na koji M. treba da priđe oštećenom A., pa kaže: "Da mu se prišunja" ali istovremeno ga upozorava da se od oštećenog A. pričuva, jer i on (tj. i A.) nosi pištolj, dodajući: "Ostroga mi, crni će im petak doći" (misleći pri tom očigledno na oštećene A. i S.), da bi ponovo istog dana u sledećem telefonskom razgovoru sa početkom u 12:03:17 časova, M. ponovio da M. treba A. da se "prišunja", da ovaj ne smije da ga vidi, pa kad mu se "prišunja", onda "pljas, pljas", a što ustvari znači da puca u njega. Da optuženi navodi J. M. da puca, čekajući za to pogodan trenutak utvrđuje se iz daljeg toka ovog telefonskog razgovora kada optuženi istom opet ponavlja da treba da mu se "prišunja", pa da puca kad on (tj. A.) izađe iz kuće u kojoj živi ili kad krene da sijeda u auto. Optuženi pri tom u telefonskom razgovoru vođenom takođe tog dana i to sa početkom 11:49:16 časova govori M. R., da u to vrijeme kada J. M. bude pucao, on (tj. M.) stane sa strane u blizini, takođe sa pištoljem kako bi u slučaju potrebe zaštitio J. M. s obzirom da i A. ima pištolj, pa u tom razgovoru M. kaže: "... a ti stani sa strane, s pištoljem, ako bi ko pucao..." što M. prihvata, izgovarajući riječi: "Oću, Ostroga mi..." čime ispoljava odlučnost da učini ono što na što ga savjetuje optuženi. Da je optuženi u sprovođenju ovih radnji usmjerenih na lišenje života oštećenih, nastojao da učvrsti volju kod J. M., vidi se iz telefonskog razgovora u kojem M. kaže: "Ja sam reka M., imaš dvije opcije, upucaj ga ili idi kući, pokrij se i nemoj vise iz kuće da izlaziš...", da bi potom u telefonskom razgovoru sa početkom u 12:03:17 časova J. M. rekao: "...treba ili da mu vratiš kao čovjek ili da mu se ne vraćaš", na što J. odgovara: "Jest, jest, ja sam se zakleo u brata", što znači da je J. M. čvrsto prihvatio ovo što mu je rekao optuženi, tj. da puca u oštećene da bi ih lišio života, da bi u daljem toku razgovora optuženi oštećenom rekao: "... imaš podršku toga pored tebe (svakako misleći na M.), ti jednostavno braniš svoj obraz, pa da ćeš se ubit nemoj da dozvoliš da te neko maltretira", na koje riječi J. M. kaže: "Tačno tako...", pa pošto mu ponavlja kako da se približi tj. "prišunja", J. M. prihvatajući sve to, kaže da će A. "ošištati po koljena", što znači da će mu prvo pucati u predjelu nogu, nakon čega bi slijedilo, kako je to već prethodno istaknuto, pucanje u predjelu grudi, stomaka, ramena.

U prilog ovakvom rezonovanju suda – da je optuženi vršio podstrekavanje usmjereno na lišenje života oštećenih, stoji i činjenica da je optuženi, posredstvom M. R., putem telefona podučavao J. M. da o tom

napadu oštećenih na njega, samo obavijesti policiju da se taj napad na njega (tj. na M.) samo "evidentira", ali da ih "ne tereti". Tako u telefonskom razgovoru od 02.04.2013. godine sa početkom u 11:41:40 časova optuženi J. D. sa svog telefonskog broja 069/., u razgovoru sa M. R. koji koristi telefonski broj 069/. istom kaže: "nek prijavi da su ga napali" (a što se odnosi na J. M., da bi u sledećem telefonskom razgovoru tog istog dana sa početkom 11:49:16 časova, optuženi M. rekao da taj napad na M. od strane oštećenih treba "samo da se evidentira", navodeći kao primjer iz kojeg izvlači pouku da su negdje ranije on i izjvesni Č. bili napali izjvesnog D. i dobili "robiju", samo zato što prethodno D. nije pošao u policiju da se "evidentira" napad na njega koji je ranije bio izvršen od strane tog Č.. Zato u telefonskom razgovoru navedenog dana (tj. 02.04.2013. godine) sa početkom u 11:56:28 časova, a nakon što je M. rekao "crni će im petak doći" (misleći na oštećene), optuženi J. kaže da ih "ne tereti", već samo da se u vezi tog napada na J. M. od strane oštećenih, u policiji napravi službena zabilješka, a koje savjete je upravo J. M. i prihvatio, te u policiji odbio da popuni ponuđeni obrazac prijave protiv oštećenih, što nije sporno, a što se potvrđuje i službenom zabilješkom Uprave policije PJ N. broj 149 od 02.04.2012. godine. Dakle, J. M. postupajući po sugestiji svog brata od strica – optuženog J. D., nije želio da protiv oštećenih koji su ga fizički napali napiše prijavu i da ih "tereti", kako bi isti odgovarali u redovnom zakonom propisanom postupku, već je umjesto toga, shodno dogovoru, oštećene trebalo lišiti života, na naprijed opisani način. Zato samim "evidentiranjem" napada u policiji, po shvatanju optuženog čije savjete je J. M. prihvatio, isti je sebi trebao da olakša položaj u postupku koji bi uslijedio nakon planiranog lišenja života oštećenih.

Međutim, do realizacije ovakvog dogovora između optuženog J. D., M. R. i J. M. da se oštećeni liše života nije došlo, te krivično djelo na koje je optuženi vršio podstrekavanje nije izvršeno, pa čak ni pokušano, jer su isti u preduzimanju daljih radnji bili spriječeni od strane ovlašćenih službenih lica Uprave policije PJ N. dok su oštećene službenici policije doveli u prostorije Uprave policije gdje su ih više časova zadržali da bi ih na taj način zaštitili od napada, a potom ih upozorili da iz razloga svoje bezbjednosti te noći, iz svojih stanova ne izlaze u grad.

Dakle, iz svega izloženog nesumnjivo slijedi da je optuženi J. D. dana 02.04.2013. godine na području opštine N. sa umišljajem podstrekavao M. R. i J. M. na izvršenje krivičnog djela – ubistvo, koje djelo nije ni pokušano na štetu A. S. i S. D., iako je bio svjestan zabranjenosti svojih radnji, pa je to i htio na način što je putem telefona sa broja 069/. pozvao M. R. i u telefonskom razgovoru sa istim saopštio mu da je J. M. prethodno toga dana imao fizički sukob sa oštećenim, te zahtijevao od M. da angažuje NN lice koje bi za novčanu nadoknadu koju bi okrivljeni platio, izvršilo ubistvo na štetu A. S., da bi potom u sledećem telefonskom razgovoru M. R. davao savjete kako da nabavi oružje – pištolj i da jedan od pištolja preda J. M., koji bi pucao u A. S. i to u grudi, noge i rame, a potom i u S. D., kojom prilikom M. R. ukazuje da je potrebno da se približe oštećenom A. S., ali da ih isti ne primijeti, nakon čega je u telefonskom razgovoru u kojem su zajedno učestvovali M. R. i J. M. navodio J. M. da sačeka pogodan trenutak, kako bi oštećenom A. S. pucao u stomak, noge i rame, za koje vrijeme je M. R. trebao da bude u blizini J. M. kako bi ga zaštitio u slučaju reakcije A. S., koja uputstva i savjete su M. R. i J. M. prihvatili, te je M. R., radi nabavljanja oružja, pozvao Ž. F. zaposlenog u prodavnici lovačkog oružja „L.M“ u N., koju prodavnicu je kasnije istog dana posjetio, da bi u daljim radnjama bili spriječeni od strane ovlašćenih službenih lica Uprave policije – PJ N.

Imajući u vidu sve naprijed izloženo, te činjenicu da je optuženi bio svjestan zabranjenosti svojih radnji (tj. podstrekavanja na ubistvo), pa je to i htio, to nesumnjivo slijedi da se u radnjama optuženog stiču sva bitna obilježja bića krivičnog djela – ubistvo putem podstrekavanja iz čl. 143 u vezi čl. 24 st. 2 Krivičnog zakonika koje mu se i stavlja na teret.

Sud je imao u vidu predlog branioca optuženog da se iz spisa predmeta izdvoje transkripti telefonskih razgovora vođenih dana 02.04.2013. godine između optuženog i drugih lica sa CD-om na kojem su ovi razgovori snimljeni, od kojeg predloga je potom na glavnom pretresu branilac odustao, te u završnoj riječi to

ponovo potencirao, navodno sa razloga što taj period snimanja razgovora nije bio obuhvaćen naredbom sudije za istragu.

Međutim, po ocjeni suda ovi dokazi, koji su pribavljeni primjenom MTN, pribavljeni su i izvedeni u skladu sa zakonom.

Naime, naredbom sudije za istragu MTN 30/12 od 27.03.2013. godine određene su mjere tajnog nadzora (sa tehničkim snimanjem telefonskih razgovora), zbog sasvim drugog krivičnog djela – neovlašćena proizvodnja, držanje i stavljanje u promet opojnih droga iz čl. 300 KZ-a što je nesporna činjenica. U toku trajanja tih mjera (određenih Naredbom od 27.03.2013. godine), zabilježeni su podaci i obavještenja (i to dana 02.04.2013. godine), koja upućuju na izvršenje novog tj. drugog krivičnog djela i to krivičnog djela – ubistvo putem podstrekavanja iz čl. 143 u vezi čl. 24 KZ-a koje je optuženom J. D. i stavljeno na teret. Stoji činjenica da su naredbom sudije za istragu ovog suda MTN br. 30/12 koja je donesena dana 02.04.2013. godine u 15,00 časova, a koja je na pretresu pročitana kao dokaz, proširene mjere tajnog nadzora, prema J. D. (koji je optužen u ovom predmetu – K.br. 84/2013 zbog krivičnog djela ubistvo putem podstrekavanja iz čl. 143 u vezi čl. 24 st. 2 KZ-a), te da se ove proširene mjere između ostalog odnose na tajni nadzor i tehničko snimanje telefonskih razgovora uključujući i telefonski broj 069/., koji koristi optuženi J. (a što se upravo potvrđuje iz sadržine ove naredbe). Dakle, ova naredba kojom se proširuju mjere tajnog nadzora donesena je navedenog dana – tj. dana 02.04.2013. godine u 15,00 časova i u pomenutim transkriptima i u CD-u na kojima se zasniva ova presuda, obuhvaćeni su razgovori obavljeni tog istog dana, ali prije 15,00 časova (tj. prije donošenja naredbe kojom se proširuju MTN).

Međutim, članom 159 stav 8 ZKP-a propisano je da ako se prilikom primjene mjera tajnog nadzora zabilježe podaci i obavještenja koji upućuju i na neko drugo lice za koje postoje osnovi sumnje da je izvršilo krivično djelo za koje je određena mjera tajnog nadzora ili neko drugo krivično djelo, taj dio materijala će se izdvojiti i dostaviti državnom tužiocu i može se koristiti kao dokaz samo za krivična djela iz čl. 158 ZKP-a. Upravo su svi ovi uslovi ispunjeni u konkretnom slučaju – tj. radi se o podacima i obavještenjima koji upućuju na osnove sumnje za izvršenje drugog krivičnog djela, u konkretnom slučaju ubistvo putem podstrekavanja (koje se optuženom J. i stavlja na teret), a koje krivično djelo se s obzirom na visinu zapriječene kazne uklapa u krivična djela iz čl. 158 ZKP-a. Kod takvog stanja stvari nije ni bilo neophodno donositi posebnu naredbu o proširenju mjera tajnog nadzora koja je u konkretnom slučaju donesena od strane sudije za istragu ovog suda od 02.04.2013. godine u 15:00 časova, već je za primjenu mjera tajnog nadzora koje su navedene u toj naredbi, bila dovoljna naredba istražnog sudije ovog suda od 27.03.2013. godine, a koja naredba je važila i u vrijeme obavljanja telefonskih razgovora na kojima se zasniva ova presuda.

Pošto je sud utvrdio da je okrivljeni J. D. izvršio krivično djelo koje mu se stavlja na teret istog je valjalo oglasiti krivim i kazniti.

Prilikom odmjeravanja kazne sud je kao olakšavajuće okolnosti na strani optuženog cijenio da je isti porodična osoba – otac dvoje maloljetne djece i da se oštećeni nijesu pridružili krivičnom gonjenju. Imajući u vidu navedene olakšavajuće okolnosti, te zakonsku odredbu (čl. 24 st. 2 KZ-a) da će se za podstrekavanje koje nije ni pokušano učinilac kazniti kao za pokušaj (a da se shodno čl. 20 st. 3 KZ-a učinilac može blaže kazniti – u odnosu na kaznu propisanu za konkretno krivično djelo), to sud, bez obzira na okolnost što je optuženi ranije osuđivan, nalazi da ima mjesta ublažavanju kazne, pa je u smislu čl. 45 i 46 KZ-a izvršio ublažavanje kazne, smatrajući da se i sa tako ublaženom kaznom – kao u izreci, može postići svrha kažnjavanja iz čl. 32 KZ-a, a u okviru opšte svrhe propisivanja i izricanja krivičnih sankcija iz čl. 4 st. 2 KZ-a.

O troškovima krivičnog postupka odlučeno je na osnovu člana 227 i 229 ZKP-a, pa kako je optuženi oglašen krivim, obavezan je na plaćanje troškova – paušala u iznosu od 100,00 eura (jer drugih troškova nije bilo), a koji iznos je određen srazmjerno trajanju i složenosti ovog postupka i imovnom stanju optuženog.

Na osnovu svega izloženog, a primjenom čl. 374 ZKP-a odlučeno je kao u izreci ove presude.

Zapisničar SUDIJA,

Vanja Kažić, s.r. Ratko Ćupić, s.r.

Za tačnost otpravka tvrdi i

ovjerava namještenik suda

PRAVNA POUKA: Protiv ove presude može se izjaviti žalba Apelacionom sudu Crne Gore u roku od 15 dana od dana prijema pismenog otpravka presude, a preko ovog suda.